

כניסת השבת – 17.10
יציאת השבת – 18.18
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 18.51
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 16.00 שיעור על פרשת
השבוע: (להאזנה 03-6171111)

ביום שבת קודש 15.30 שיעור פ"ש
מנחה בשעה 16.30

ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
פרכיט הפאקס פסגה

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י

הרב ברוך בוקרה שליט"א

בבית הכנסת 'בית יוסף' אגודת אולגה

ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' במלפון 073-2951228

שנה שמינית – גיליון 311
פרשת פקודי תשפ"ב

אלה פקודי המשכן... (לח', כא') *לכבוד חודש אדר ב'*

השורש 'פקד' מופיע גם בבניא (שמואל א', טו, ד) 'ויפקדם בטלאים' מדוע? מסביר נפלא הרב מיכאל לסרי שליט"א

בהקדים מילתא דבדיחותא:

חור הלק לפסיעת שידוק, הציצו לו להתחיל השתי
אאלות פשוטות ואח"כ לעבור לעאלות פילוסופיות
שהיא תראה שהיא חכמת. הוא הציצ אלקי עי
אחיס? 'לא' צנתה 'את אלהת דבינה?' 'לא'
ואז הוא עבר לפילוסופיה (עם האזנה): 'אז אט הויל ק
אחיס אז בטח היית אלהת דבינה?' והשידוק נפלא...

אומר הרב לסרי: שאול המלך נשלח למחות את עמלק ולכן נאמר 'ויפקדם בטלאים' כדי לנצח את עמלק חייבים לבטל את האים' דהיינו לבטל את החקירות ולאחוז באמונה פשוטה. וכך מוחים את עמלק. מתוק מדבש!

*****

אלה פקודי המשכן משכן העדות (לח', כא')

מובא במדרש: 'חטאו באלה ונתרצו באלה, חטאו באלה 'אלה אלהיך ישראל', ונתרצו באלה – 'אלה פקודי המשכן משכן העדות'...

מסביר זאת בספר 'אור תורה': בני ישראל עשו תשובת המשקל לכפר על חטאם בחטא העגל, ולכן, כל עוד שלא נגמרה מלאכת המשכן לא הייתה כפרתם שלימה, כי על זה שהקהילו על אהרון הכהן נתכפרו בזה שהקהילים משה רבנו בצוואת המשכן. ועל זה שהביאו נזמים לעגל נתכפרו בזה שהביאו חח ונזם וכי"ב למשכן. ועל שזה שהשכימו בבוקר לצחק נתכפרו בזה שהביאו נדבתם בבוקר. אבל על זה שעבדו את העגל בפועל ואמרו 'אלה אלוהיך ישראל' לא הייתה להם עדיין כפרה. ולכן, רק לאחר שהושלמה מלאכת המשכן והביאו אותו אל משה להקים אותו אז הושלמה כפרתם ועל זה אומר המדרש רק בסיום הקמת המשכן: חטאו ב'אלה אלהיך ישראל', ונתרצו ב'אלה פקודי המשכן משכן העדות'... מתוק מדבש!

*****

משכן העדות אשר פוקד על פי משה (לח', כא')

מה פירוש המילה 'פוקד'?

מסביר ה'פנים חדשות': המילה 'פוקד' מתפרשת גם כספירה ובנוסף פירושה הוא חיסרון.

ומסביר הרב כי יתכן שכאן אצלנו כוונת הפסוק היא על חיסרון המשכן שהוא בית המקדש שנחרב בעוונותינו הרבים. ואומרת התורה 'משכן העדות אשר פוקד על פי משה' כלומר שלמשה רבנו היה חלק בחורבן הבית.

והסביר זאת ה'פנים חדשות' בשני אופנים:

פירוש ראשון: חטא 'מי מריבה' נגרם כידוע בשל כך שמשה היכה את הסלע ולא דיבר. ולכן משה נענש שלא יכנס לארץ ישראל. וידוע, שאם משה רבנו היה נכנס לארץ הוא

היה בונה את בית המקדש, ומעשי ידיו של משה רבנו אינם בטלים וממילא בית המקדש לא היה נחרב. ולכן נאמר 'משכן העדות אשר פוקד' – נחרב 'על פי משה' שפיו של משה היה סיבת חורבנו.

פירוש שני: על חטא העגל נאמר 'וביום פוקדי ופקדתי עליהם חטאתם' והסבירו המפרשים שבכל חטא שישראל חוטאים מתעורר הקטרוג גם על חטא העגל.

בית המקדש הראשון נחרב בעוון עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. ובית שני בעוון שנאת חנם. ובעטיים של העבירות הללו נתעורר הקטרוג על חטא העגל.

כמו כן ידוע שחטא העגל נגרם ע"י שישראל טעו בספירה, שהרי משה אמר להם בסוף 40 יום אני בא. וטעותם הייתה שהם ספרו את יום העלייה וממילא המניין שלהם הסתיים יום אחד לפני המועד. ובאותו היום הם חטאו בעגל.

נמצא, אם כן, שאם משה היה מבהיר להם שיתחילו את הספירה יום לאחר העלייה, יתכן שהם לא היו חוטאים בעגל. וממילא למשה רבנו היה חלק מסוים בחטא העגל ובהשלכות שלו לדורות כולל חורבן בית המקדש.

לכן נאמר 'משכן העדות אשר פוקד' – נחסר 'על פי משה' שלפיו של משה היה חלק בחורבנו, בכך שהיכה את הסלע ולא דיבר, ובכך שלא הסביר לעם ישראל שיתחילו את הספירה יום אחרי עלייתו להר. מתוק מדבש!

*****

פעמון ורימון פעמון ורימון על שולי המעיל סביב לשרת

כאשר ציווה ה' את משה (לט', כו')

המילה 'לשרת' מוטעמת (טעמי המקרא) ב'זקף גדול' מדוע? מסביר בעל ה'תפוחי חיים': המעיל בא כידוע לכפר על עוון לשון הרע כפי המובא בגמרא (זבחים פב', ב'): 'בוא שדבר שבקול ויכפר על קול הרע' ולשון הרע הוא תוצאה של מידת הגאווה, שהרי מי שמרשה לעצמו לדבר על חברו דברי גנאי מתנהג בגסות רוח ובהתנשאות.

ולכן הטעם על המילה 'לשרת' הוא זקף גדול, ללמדנו שלשון הרע, עליו המעיל בא לכפר, הוא תוצאה של מידת הגאווה שהטעם 'זקף גדול' מרמז עליו. מתוק מדבש!

*****

ככל אשר ציווה ה' את משה כן עשו בני ישראל את כל

העבודה (לט', מב')

בפרשתנו אנו רואים כי בסיום תיאור כל פריט מכלי המשכן מציינת התורה 'כאשר ציווה ה' את משה'. מדוע? מסביר ה'בני יששכר' זיע"א: עם ישראל חששו פן יחסרו איזו כוונה ויחוד הנצרך לכל מלאכה ומלאכה. ולכן אמרו שהם עושים את אותה מלאכה 'כאשר ציווה ה' את משה' דהיינו ע"פ הכוונה הראויה שאותה ציווה ה' את משה.

וכעין זה יש הנוהגים לומר בנוסח ה'לשם יחוד' שלפני קיום מצוות 'על דעת משה רבנו' וזאת מהטעם הנ"ל שלא ידוע לנו הכוונה הראויה לכל המצוות. מתוק מדבש!

אלה פקודי המשכן משכן העדות (לח', כא)

מדוע נאמר פעמיים 'המשכן משכן'?

בספר נחמיה נאמר (א', ז') 'חבל חבלנו לך ולא שִׁמְרָנו אֶת המִצֹּת וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ'.

וביאר המלבי"ם את דברי עם ישראל כך: 'חבול חבלנו לך - הוא מעניין משכון (כמו שנאמר 'לא תחבול רחיים ורכב') שישאל התחייבו לשמור תורת ה', ובעת שאין משלמים חוב זה יקח ה' כל מחמדיהם [שהוא המקדש וארץ הקדושה] למשכון בעד עונותיהם עד ישלמו את חובתם, ויחזיר להם את המקדש'.

וכך גם מבאר בעל הטורים: 'המשכן משכן': שנתמשכן ב' פעמים בשביל עונות ישראל. ומוסיף שהמילה 'משכן' עולה בגימטרייה 410 שזה מניין השנים של בית ראשון שהיה עדות לכל העולם ששכינה שורה בישראל.

ובעניין זה להלן סיפור מופלא (מעובד ע"פ סיפור שהובא

ב'דרשו') הממחיש, בין היתר, את היותו של מקום המקדש עדות לכל הגויים שהשכינה שורה בישראל:

בסיום שיחתו שמסר, סיפר הגאון הגדול רבי יהודה אריה דינר, רב מרכז בני ברק, סיפור מופלא:

אחד הבחורים משיבת בריסק בירושלים, הגיע להתפלל בכותל המערבי. בסיום תפילתו הוא רואה גוי אמריקאי כותב משהו בפתק ודוחף אותו בין אבני הכותל. אותו בחור התפלא, ולא הבין מה לגוי אמריקאי לכתוב פתק ולהכניסו בין אבני הכותל המערבי.

מיד לאחר שהגוי הלך, לא עמד הבחור בפני יצר הסקרנות, הוא הוציא את הפתק, פתח אותו ורואה שהגוי כתב באנגלית: 'לכבוד הא-לוקים: היות שעכשיו באמריקה יש משחק כדורגל קבוצה פלונית נגד קבוצה פלונית, אנא הודיע לי בבקשה מי ניצח, ממני אלכס! אני נמצא במלון פלאז'ה רחוב זה וזה קומה שבע עשרה חדר מאה שבעים ותשע, תודה!'

הבחור רואה את זה ואומר לעצמו: 'אני כבר אראה לו!' בהיותו יליד אמריקה, הוא מתקשר לאביו אשר מעבר לים, ואומר לו: 'תשמע אבא! יש עכשיו משחק כדורגל באמריקה קבוצה א' נגד קבוצה ב', תברר לי מי ניצח?'

אומר לו האבא: 'מה זה קשור אליך?'

אומר לו הבחור: 'אבא אני אסביר לך בהזדמנות רק תברר לי את זה!' אומר לו אבא: 'אין בעיה! תתקשר עוד עשר דקות ואני אגיד לך'.

הבחור מתקשר אחרי עשר דקות, ואבא שלו אומר לו שקבוצה א' ניצחה! הבחור לוקח מונית ונוסע למקום שכתוב בפתק - מלון פלאז'ה קומה שבע עשרה, מגיע לחדר מאה שבעים ותשע, דופק בדלת, הגוי פותח. שואל אותו הבחור: 'אתה מר אלכס?' 'כן' עונה הגוי: 'מי אתה?'

אומר לו הבחור: 'אני שליח של הקב"ה' הגוי התעצבן 'מה אתה רוצה?' אומר לו הבחור: 'אתה שאלת את הקב"ה מי ניצח בכדורגל?' הגוי ניבהל ואומר מיד: 'כן, נכון! זה אני!'

אני שאלתי מי ניצח במשחק, מה? אתה השליח של הא-לוקים?' עונה לו הבחור חזרה בחיוב: 'כן, אני השליח!'

הגוי מתחיל לרעוד כולו, מכניס את הבחור לחדר. התיישב על הכסא והבחור אומר: 'הקב"ה שלח אותי רק לומר לך, שקבוצה א' ניצחה בתוצאה כך וכך'.

הגוי התלהב כולו: 'תודה תודה!' הוא נכנס לחדרו ומוציא פנקס צ'קים, ובמקום כותב לו צ'ק של אלפיים דולר, ואומר לו: "זה בשביל השליח של ה' Go-d' (הא-לוקים). הוא מלווה אותו עד לכניסה לבניין והולך...

הבחור חוזר לישיבה 'כולו מבסוט' שקיבל את הצ'ק שם הוא מספר לחברים את הסיפור ומראה להם את הצ'ק, הבחורים מיד התחילו לדון אתו אם היה מותר לו לקחת את הצ'ק, שהרי שיקרת עליו, וגם שזה מתנה מגוי וכו'...

הבחור עונה להם: 'אם הייתי אומר לו שהקב"ה ביקש אלפיים דולר זה ודאי אסור, אבל כאן הגוי מעצמו נתן, וא"כ למה שתהיה בעיה?'

והנה, תוך כדי שהבחורים דנים על השאלה נכנס פתאום ראש הישיבה, הגאון הגדול רבי משולם דוד סולובייצ'ק צצוק"ל, ורואה אותם מתווכחים ודנים על משהו.

הוא ניגש אליהם ושואל 'מה קרה? על מה אתם דנים כאן כ"כ חזק?' הבחורים סיפרו לראש הישיבה את הסיפור.

וכאן עוצר הרב דינר ואומר: 'תשמעו מה ראש הישיבה עונה להם, תראו איך 'גדול' מסתכל על הסיפור'

וכך אומר להם ראש הישיבה: 'ביחס למעשה עצמו צריך לשאול פוסק, אבל אני רואה כאן דבר מדהים: גוי פשוט ביקש משהו מהקב"ה, והקב"ה ענה לו!!! הגוי ביקש מהקב"ה שיאמר לו מי מנצח במשחק - והקב"ה ענה לו!'

אומר הרב דינר: ראש הישיבה נתן לנו לראות תמונה חדשה של הסיפור: הרי מה קרה כאן? מי נתן לבחור הזה את הג'וק בראש, שיפתח את הפתק ויסע אליו? הרי הכל זה הקב"ה! למה הקב"ה ענה לו - זה לא קשור אלינו, אבל הלימוד בשבילינו הוא, שאנו רואים שאפילו גוי פשוט מבקש ועונה, על אחת כמה וכמה, אומר ראש הישיבה, כשיהודי מבקש! כשיהודי מבקש מהקב"ה: 'תן לי! אני רוצה להבין את הסוגיה! אני רוצה להבין את הגמרא! אני רוצה להבין את החומש! הוא יענה!! איך הקב"ה יענה? - הוא יענה! לא חסרות לו דרכים וזה לא קשור אלינו!'

אחים יקרים! מסיפור נפלא זה אנו רואים עד כמה 'קרוֹב

ה' 'לכל קוראיו לכל קוראיו' 'לכל קוראיו' זה ואפילו לגוי שקורא מכל הלב, קל חומר ש'לכל קוראיו' זה גם לי ולכם. אנחנו פשוט צריכים לדבר ולבקש ממנו בתמימות מתוך אמונה פשוטה שהוא יתברך אדון הכל ובידו הכח והגבורה להושיע אותנו בכל מה שאנו צריכים. כמובן שיחד עם זאת עלינו לבטוח בו, שגם אם לא קיבלנו את מבוקשנו זה בוודאי לטובתנו. וכמו שאשתי הראתה לי משפט מדהים של אישה יהודיה תמימה שכתבה:

'אין לי את כל מה אנכי רוצה, אבל יש לי את כל מה אנכי צריכה! ואל זה צלי אולר תודה!'

שבת שלום! וחודש אדר ב' שמח ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל מו"ר הרב דוד חי משתת בן נעימה זצ"ל (וי' אדר) / תמר בוארון בת מזל ז"ל דינה בת נגייה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מזל טוב ז"ל אסתר פרידה בת פאבל ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / אורי ישראל - רפוש / סוזן בת ימנה - רפוש / אהרון בן מסעודה - רפוש / דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפוש / אריה אסף בן רותי - רפואה שלימה.